

Θλευράνων αιδας.] Telorum spicula αιδες, sed A
 quorsum his ditis belli faces diuidit, cum Lacedæ-
 monij non sint τοξοται, sed stataria magis pugna
 gaudeant? fortassis quemuis mucronem intelligit,
 δλευρανα autem vocat flexuram brachij in acumen
 definentem, quam cubitum vocamus, quia hac
 parte cubamus. Dicta sunt quasi τῶν ἀλέων κρᾶνις,

Τρ. Κεῖ τις δορυξὸς ἢ κἀπηλῶ ἀσπίδων.
 Ἰν' ἐμπολᾶ βέλπον, ὅπι θυμῷ μαχῶν,
 Αἰφθεις ὑπὸ ληστῶν ἐδίδοι κειθὰς μόνας.
 Χο. Κεῖ τις στρατηγεῖν βελλόμην μὴ ξυλλά-
 βῃ,
 Ἡ δούλῶ αὐτομολεῖν παρεσκιάσμεν,
 Ἐπὶ τῷ τροχῷ γ' ἔλκοιτο ματηρούμην,
 Ἡμῖν δὲ ἀγαθὰ χροῖσι τῇ Παιῶν, ἰή.
 Τρ. Αφῆς τὸ πάειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγει.
 Χο. Ἰή, τοῖνον γ', ἰὴ μόνον λέγει.
 Τρ. Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ωρασίαν, Αφροδίτην, Πόθω.
 Χο. Ἀρεῖ δέ. Τρ. Μὴ μή. Χο. Μήδ' Ἐνυαλίω γε.
 Τρ. Μή.
 Χο. Ὑπότεινε δὴ παῖς καὶ κἀγαγε Τῆσιν κἀλως.

Σχόλια. Κἀπηλὸς ἀσπίδων.] ἐν αὐτὸς ἀσπίδας
 ποικίλων, ἀλλὰ παρ' ἄλλου λαμβάνων καὶ πωλῶν. καπή-
 λους γὰρ τοὺς μεταβολεῖς φησὶν. Ἰν' ἐμπολᾶ βέλτιον.]
 ἵνα πιπράσκῃ πλείονος, ἢ ἵνα ποιεῖν πλείον. σιωπῶς
 δὲ νῦν τὸ ἐμπολᾶ, ἀντὶ τῆς σιωπῆς. πολλὰ κίς δὲ ὅτι τοῦ
 ἀγοράζειν, ὡς ἐξῆς, ἐμπολήσαντες ἵ χριστὸν εἰς ἀρχὸν ἑ-
 εἰχίον, τὸ ἦ κειθὰς μόνας, ἀντὶ τῆς μὴ ἀλφίτα, ἀλλὰ μόν-
 νας κειθὰς. Κεῖ τις στρατηγεῖν.] δοκεῖ ταῦτα εἰς Ἀλ-
 κιβιάδω ἀνιῆσθαι, ὡς ποιεῖ Ἰουκιδίδης ἐν τῇ Νι-
 κίου δημοσίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀλκιβιάδου. τὸ μὲν Νικίαν πα-
 ραμνοῦτα τοῖς Ἀθλιαῖς ποικίλων μὴ περὶ θόρυβους ἀπὸ,
 πάλαιον ἀραδαῖα τοῦτον λέγων, εἴτε τις ἀρχεῖν ἀσμε-
 νος αἰρεθεῖς, παρανεῖ ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτῆς μόνον σκοπῶν,
 ἀλλως τὸ ἑ νεώτερος ὢν ἐτι εἰς τὸ ἀρχεῖν, ὅπως θαυμα-
 σθῆ μὲν δὲ τὸ ἵπποτροφίας, δὲ δὲ πολυτέλειαν, καὶ ὠ-
 φελιθῆ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς, μηδὲ τούτῳ ἐμπαρῆχθε τῆς
 πόλεως κινδύων ἰδίᾳ ἐλλαμπωρῶσθαι, αὐτῆς τῆς Ἀλκι-
 βιάδω, ὅτι βούλεται στρατηγεῖν, μὴ ἀργούμηνον δὲ
 τούτων. Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων, ὡς Ἀθλιαῖοι
 ἀρχεῖν (ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἀρξάσθαι, ἔπειδ ἡ μου Νι-
 κίας καθήφατο) ἂν ἄξιός εἰμι νομίζω. οὕτως ἔχει τὸ
 τοῦ Θεουδίδου ἐν τῷ 5. τὸ αὐτῆς ζυγγραφεῖς. καὶ οὕτως
 παλαμάχολια γράφειν, ἔπεισθησθε δέ. Ἡ δούλος
 αὐτομολεῖν.] πάλιν πρὸς Ἀλκιβιάδω, ἐπεὶ πρὸς Λακε-
 δαιμονίους φυγῶν, αἴτιος ἐγγέλω τοῦ Δεκέλειαν αὐτοὺς
 ὅπι τειχίται, διὸ δὲ δούλον αὐτὸ καλεῖ, δὲ πλὴν Κοισύραν.
 ἢ τις δ' ἄλλω, ὡς φησὶν ἐν Νεφέλεις. Ἐπὶ τοῦ τροχῷ
 γ' ἔλκοιτο.] οἱ γὰρ δούλοι σφαλλόμενοι ὅπι τῷ τροχῷ
 διεσιούμηνον καὶ σφάλλοιτο ἐπὶ τῷ τροχῷ ἐν
 αὐτῷ.

CHR. Κακοῖνιβος ἀσπίδων.] De cocionibus in-
 telligit quos μεταβολεῖς, id est, permutatores vo-
 cant (olim enim permutare erat vendere) neque
 accipiendum de clypeorum artificibus, sed de iis
 qui ab illis accipiunt ut pluris vendant. Κ' εἴ τις
 στρατηγεῖν.] Hoc tam in cleonem qui Thracicā ex-
 peditionem ambiuit, quam in Alcibiadem dictū
 est. Maximus Tygius, ὅπι θυμῷ κλέων Σφακτικίας
 Θρασύλλος Ἰωνίας, Ἀλκιβιάδης Σικελίας, sed precipue
 in Alcibiadē, qui iuuenis admodū, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλῃ

vnarum capita. A flexura illa etiam dicti ἀγκώ-
 νες. Corrigendus ea voce Hesychius apud quem
 legitur ὠλευρανα, ἀγῶν. Tu reponere ἀγκῶν. ὅς
 πρὸς κλέωνος.] Cleonymum hunc ἱπποκρίδης non
 hoc solum loco, sed inferius etiam naso suspendit
 adunco, etiam exagitatam in Fabulis Vesparum
 & Nubium.

TRY. Quod si quis arrilator armorum aut faber
 Quò pluris arma distrahatur, volit praelia,
 B. Sola mola altius prada sit prædonibus.
 CH. Quique imperator esse vult, nec nos iuuans,
 Quique esse seruum & transfugam sese parat,
 Flagris secetur, & trahente eat rota.
 Nobis bene esse cupio, jo Paan feri.
 TR. Ferientia aufer verba, & inque tantum jo.
 CH. Jo ergo solum, quando sic lubet, canam.
 TR. Mercurio & Horis, Veneri, Amori, Gra-
 tibus.
 C. Marii, quid? TR. Haudquaquam. CH. Quid E-
 nyalio? TR. Haud magis.
 CH. subtendite ergo & fumbus deducite.

(ait Thucydides sexta συζητησῆ) bellum Siculum
 mouit tempore belli Peloponnesiacis vt videre est
 apud Iustinum. Quin vt imperator crearetur in
 classica illa expeditione persuasit facile belluæ illi
 D. multorum capitum, quamuis renitente Nicia col-
 lega cui cum Lamacho post Alcibiadis transfugiū
 commissa postea fuit summa totius belli. sanè ip-
 se Alcibiades in ea Demegoria quam habuit ad
 Athenienses, scriptore & auctore principe illo hi-
 storico, & qua Nicias orationi quæ se punctum de
 læsum agnoscit respondet, in ipso statim princi-
 pio sibi deberi præturam imperiūque audacter
 pronuntiat his verbis, quæ ne corrupta legas cum
 scholijs græcis, apponam. καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἑ-
 τέρων (ὡς Ἀθλιαῖοι) ἀρχεῖν, ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἀρξάσθαι ἔ-
 πειδ ἡ μου Νικίας καθήφατο, καὶ ἄξιός εἰμι νομίζω. Quæ
 E. verò Nicias in Alcibiadē dixerat cōfusa & inemē-
 data apud eūdem Scholiastē sic lege. εἴτε τις ἀρχεῖν
 ἀσμενός αἰρεθεῖς παρνεῖ ἐκπλεῖν ὑμῖν τὸ ἑαυτῆς μόνου
 σκοπῶν ἀλλως τε καὶ νεώτερος ὢν ἐτι εἰς τὸ ἀρχεῖν, ὅπως
 θαυμασθῆ μὲν δὲ τὸ ἵπποτροφίας, δὲ δὲ πολυτέλειαν, καὶ ὠ-
 φελιθῆ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς, μηδὲ τούτῳ ἐμπαρῆχθε τῆς
 πόλεως κινδύων ἰδίᾳ ἐλλαμπωρῶσθαι. Qui Sudā voce
 F. σίφνιοι cōsulet, quædā ex hac historia temerè illuc
 inferta deprehēdet, & magnā verborum cōfusio-
 nē. Δούλος αὐτομολεῖν] Thucyd. lib. 5. dixit αὐτομο-
 λούτων τῶν εἰλώτων, i. trāsēuntibus ad hostes, sunt
 enim αὐτομόλοι transfugæ, & qui ad barbaros fu-
 giunt: vt rectè sophocles in Phædra dixit, αὐτομό-
 λως, i. proditoriè. Pherecrates fabulam docuit hoc
 titulo. Talis verò videtur fuisse Alcibiades qui ἐκὼν
 ἔφυγεν, i. νυτομόλῃσεν, quemq; hīc seruum vocat, vel
 propter fugam vel propter cœsyrā quæ Megaclē
 G. filiū habuit, quæq; serua existimata fuit: nam pro-
 pterea seruum vocari Alcibiadē autumat Scholia-
 stes Græcus. Et tamen reperio cœsyrā fuisse no-
 bilem, & vsque adeo superbam, vt Eretrienibus
 locum dederit dicto prouerbiali κοισυρεῖσθαι, quod
 est μέγα φρονεῖν. Sanè sudas (nescio quibus fretus
 auctoribus, non enim laudat) scribit eam fuisse
 lii iij